

Branský literární festival

Na zahradě základní školy proběhl 17. června třetí ročník *Branského literárního festivalu*. V místech, na nichž kdysi za letních večerů sedával a psával Petr Bezruč, tak znovu zaznělo básnické slovo nejen tohoto slezského barda, ale i současných autorů.

První část festivalu byla věnována právě Petru Bezručovi, který by letos oslavil 150. narozeniny. Jednotlivé body programu se vydaly po stopách, které v Brance zanechal. Ať už se jedná o úvodní Bezručovu báseň, recitovanou organizátorem festivalu Davidem Bátorem, při jejíž verších o blízkém Hradci a Moravici místní pocítili náležitou pýchu a sounáležitost a snad si i vzpomněli, že kdysi svou řeku taky takto zahlédli, jen slova byla krátká, nebo o následné scénické čtení *Stužkonosky modré* (napsané v Brance v létě 1930) v podání Tomáše Koliandra. Milým ozvláštňením bylo vystoupení čtyř žáků základní školy: Nela Markusová, Daniel Plachký, Daniel Gracin a Marek Nevola, kteří recitovali Bezručovy básně pod vedením učitelky Martiny Kazbundové. Právě její prababičce Bezruč kdysi věnoval báseň *Život ženy*, která byla na festivalu vůbec poprvé odtajněna veřejnosti a zároveň poukazuje na to, jak blízko měl tento veliký básník nejen k branské krajině, ale i k jejím lidem.

Premiéru měl i začínající básník Jiří Onderka, jehož rozsáhlé básně prozradily velký potenciál. Branka s básníky zkrátka nešetří. Po prvním básnickém vstupu, který uzavřel Martin Šenkypl průřezem své tvorby, se zvedl vítr a do něj bez mikrofonu zaburácel hlas opavského básníka Ondřeje Hložka, který na festivalu představil novou sbírku *Ulicí Dolorosa*. Následující vystoupení branského Radka Glabazni atmosféru odlehčilo. Četl verše ze sbírky *Reverb*, verše o několikanásobném otcovství, verše úsměvné, chytré a vypointované. Do Branky zavítali také básníci z Ostravy. Roman Polách četl básně tu více, tu méně poznamenané industriální Ostravou ze sbírky, jejíž jméno *Náhlý vítr, který je ti svědkem* je pro festival jako stvořené. Yveta Ellerová četla básně osobnější, některé dokonce za doprovodu metalofonu zazpívala. Vrcholem programu byl katolický básník Pavel Kolmačka z Chrudichromů u Boskovic. Autor vynikající sbírky *Wittgenstein bije žáka* představil svůj nejnovější soubor básní, z kterého je cítit hluboké sepjetí s přírodou, láska ke včelám, medu a pasteveckému způsobu života.

Třetí ročník *Branského literárního festivalu* dokázal, že poezie je stále potřeba, a to i na vesnicích. Nemalý podíl na jeho úspěchu má jeho dramaturgie. Festival byl svižný a vedle lokálních autorů představil i básníky celorepublikového formátu. Jednotlivé básnické vstupy byly prokládány živou hudbou klavíristy Dominika Fajkuse a violoncellisty Jana Hanouska, takže publikum zůstalo vnímavé a jediné slovo navzdory větru nebylo rozfoukáno, nezplanělo.